

SỰ THÁNH THIỆN CỦA CÁC LINH HỒN LUYỆN NGỤC

Ngày 6-12-1726, tại đan viện kín Cát-minh "Chúa Ba Ngôi" ở Munich, Đức Quốc, nữ tu Anne-Josèphe de Jésus Lindmayr, trút hơi thở cuối cùng, hưởng thọ 69 tuổi. Ngay năm sau, 1727, giáo phận Munich mở cuộc điều tra để lập hồ sơ xin phong thánh cho Chị.

Trước khi vào tu, Chị Anne-Josèphe de Jésus đã nổi tiếng đạo đức dưới tên gọi **Marie-Anne Lindmayr** (1657-1726). Chị được đặc ân tiếp xúc với Các Đẳng Linh Hồn nơi Lửa Luyện Tội, hay nói đúng hơn, các Linh Hồn thường hiện về xin Chị ăn chay, hãm mình đền tội, và cầu nguyện cho các ngài sớm được giải thoát khỏi nơi giam cầm, về hưởng tôn nhan Chúa. Xin trích một đoạn trong **"Nhật Ký"** của Chị liên quan đến sự hiện hữu của **Hỏa Ngục và sự thánh thiện của Các Đẳng Linh Hồn nơi Lửa Luyện Hình**.

Vào thời kỳ ấy, tôi thường được dẫn vào Luyện Ngục và tôi có thể trông thấy nơi chốn khủng khiếp này. Ngày 15-5, sau khi rước lễ nơi nhà thờ Các Cha Dòng Tên, tôi được xem - hay là tôi được Thiên Thần Bản Mệnh dẫn vào - tôi không biết, tôi trông thấy trước mặt tôi một cái mồ sâu thật lớn. Tôi không thể nhìn thấy đầu bên kia cái mồ vì nó chìm thẳm thẳm trong bóng tối đen. Tuy nhiên tôi có thể ý thức rằng cái mồ này có người ở nhưng tôi không thể mô tả chính xác hình thể. Tôi có cảm tưởng rằng từ thái cực này đến thái cực kia của cái mồ ngự trị quang cảnh hỗn độn và xông ra một thứ mùi nồng nặc hôi thối giống như trong một cái chuồng heo. Tôi phải ở lại đây thật lâu mặc dầu nó khiến cho tôi buồn mửa!

Sau đó tôi trông thấy một nơi chốn khác, ngay bên cạnh cái mồ thẳm thẳm này, ở về phía bên phải. Nơi đây đối với tôi giống như một con kênh dẫn nước vào máy xay lúa mì, nhưng nước lại đổ xuống như thác. Và nước lại là lửa, điều này khiến tôi ngạc nhiên tự hỏi làm sao lại có nước lửa?

Nhưng khi trở về với chính mình thì tôi hiểu rằng cái mồ thẳm thẳm khôn cùng kia chính là **Hỏa Ngục**; còn con kênh dẫn nước chính là **Luyện Ngục**, một thứ *tiền-hỏa-ngục* trong đó các Linh Hồn phải chìm ngập trong nước lửa, nhưng có một sự khác biệt lớn lao giữa hai nơi. Khác biệt không phải về hình khối - vì cả hai nơi đều chìm ngập trong lửa - nhưng khác biệt theo trật tự và tình yêu mà họ phải chịu.

Nơi Các Đẳng Linh Hồn trong Lửa Luyện Ngục tôi thấy rõ là các ngài hoàn toàn kết hiệp với thánh ý THIÊN CHÚA, các ngài chịu đựng đau khổ cách phi thường, các ngài cảm thấy thật sung sướng vì được thoát khỏi sa Hỏa Ngục mà các ngài đáng phải chịu vì tội lỗi đã phạm khi còn sống, nhưng lại được ở trong Luyện Ngục. Sự kiện các người quá cố thân yêu tỏ ra bằng lòng chấp nhận giữa mọi đau khổ của mình khiến tôi cũng ao ước được điều này cho chính tôi cũng như cho hết mọi người còn sống trên trái đất này - giữa các đau khổ và trái nghịch của chúng ta - được như thế thì sẽ không còn ai có thể than van hay kêu trách điều gì!

Tôi cũng được mặc khải rằng đối với Các Đẳng Linh Hồn nơi Lửa Luyện Hình thì một giờ trong Luyện Ngục gần như dài hơn 10 năm phải chịu đau khổ trên trái đất. Tôi cũng được hiểu rằng nếu người ta cố gắng hiến cho các ngài cơ may được ra khỏi Luyện Ngục và vào Thiên Đàng cho dầu vẫn chưa được hoàn toàn thanh luyện mọi vết nhơ tội lỗi, thì Các Linh Hồn Luyện Ngục thà bằng lòng chấp nhận ở lại trong Luyện Ngục cho đến Ngày Phán Xét Chung, hơn là ra trình diện trước THIÊN CHÚA với chút xíu bợn nhơ!

Tôi nhận thấy rằng nơi Các Linh Hồn Luyện Ngục có một sức chịu đựng nhẫn nhục phi thường mà người ta khó có thể diễn tả bằng lời nói. Tôi cũng được Các Linh Hồn Luyện Ngục dạy cho bài học hết lòng yêu mến nhân đức vâng lời khi thấy rằng nhờ việc thực thi nhân đức vâng lời mà chúng ta có thể giúp ích rất nhiều cho các ngài khiến các ngài được nhanh chóng thoát ra khỏi Lửa Luyện Hình. Vâng, đúng thế, chúng ta có thể gọi Các Đẳng Linh Hồn Luyện Ngục là những vị thánh xét vì các ngài có đầy lòng kính mến THIÊN CHÚA. Các Linh Hồn Luyện Ngục bị đốt cháy vì lòng ao ước được chiêm ngắm và vui hưởng THIÊN CHÚA Chí Nhân Chí Lành hơn là bị thiêu cháy vì ngọn lửa thanh luyện nơi Luyện Ngục.

Tôi còn phải nói thêm rằng cần phải xem thời gian chịu đau khổ trong Luyện Ngục - khi so sánh với vịnh cứu - thì đúng ra chỉ là khoảnh khắc ngắn ngủi, hay hơn thế nữa, khi xét đến phần thưởng lớn lao bất tận vô biên trên Thiên Đàng, tiếp liền theo sau thời gian chịu đau khổ trong Lửa Luyện Ngục. Trời Cao đòi buộc phải chịu đau khổ gắt gao khe khắt. Trong khi đó thì loài người khi còn sống trên trần gian thường cho rằng không cần phải chịu đau khổ. Họ nghĩ rằng mình không cần phải thực thi nhân đức. Những ai nghĩ như thế thì đương nhiên sẽ phải ở lâu thật lâu trong chốn Luyện Hình!

... Chị Marie-Anne Lindmayr cũng viết về việc khi nào được nhanh chóng ra khỏi Luyện Ngục và sự kiện các trẻ em bị phạt trong Lửa Luyện Hình như sau.

Theo kinh nghiệm tiếp xúc với Các Đẳng Linh Hồn thì vào giờ sau hết, kẻ nào mau mắn vui lòng chấp nhận chết thì sẽ không ở lâu trong Luyện Ngục.

Nữ bá tước Marie-Anne, Joséphe, Thérèse Preising nhũ danh Rechberg auf Hohenaschau khi còn sống có mối liên hệ chặt chẽ với tôi. Vì thế, ngay sau khi qua đời ngày 17-10-1721 bà đã nhanh chóng hiện về với tôi. Thật thế. Ngày 17-10-1721, một ngày thứ sáu, vào lúc 4 giờ sáng tôi cảm thấy được thúc giục phải cầu nguyện cho nữ bá tước đang chịu đau đớn vì sắp sinh con. Đến 9 giờ sáng thì bà tắt thở. Ngay sau khi chết, bà đã hiện ra với tôi lúc tôi còn đang hát kinh Nhật Tụng trong nhà nguyện. Đáng diệu bà tỏ ra thật vui tươi vì bà rất đạo đức khi còn sống.

Bà hiện ra với tôi y như lúc bà còn sống, tay cầm trái táo tách làm đôi với dáng điệu thật thềm thuồng. Bà cho tôi biết rằng người ta lỗi bốn phận biết bao khi lấy ngày làm đêm và lấy đêm làm ngày. Bà bá tước đặc biệt xin tôi rước lễ cầu cho bà vì khi còn sống bà đã lơ-là trong việc rước lễ. Bà cũng thú nhận rằng bà thường ăn uống cách thỏa thích vì cho rằng không cần phải kềm hãm tính mê ăn. Bà cũng hay phung phí thời giờ cách vô ích.

Ngay hôm sau 18-10-1721 toàn thể Cộng Đoàn rước lễ với ý chỉ cầu cho Linh Hồn nữ bá tước. Đúng một tuần sau, vào ngày thứ sáu 24-10-1721, nữ bá tước được vào hưởng hạnh phúc Thiên Đàng, nhờ đặc ân ngày thứ bảy của Hội Đức Bà Núi Camêlô mà nữ bá tước là thành viên và có mang Áo Đức Bà.

Tôi trông thấy nữ bá tước ở trên Thiên Đàng với niềm vui không thể nào diễn tả được và tôi nghe một bài hát tuyệt hay. Người ta hát **"Vanitas vanitatum - Phù Vân quả là phù vân"** (Giảng Viên 1,2).

Lý do mà nữ bá tước được nhanh chóng bước vào cõi phúc trường sinh đó là vì mặc dầu là người mẹ còn rất trẻ, bà đã hoàn toàn chấp nhận thánh ý THIÊN CHÚA và chính bà đã tha thiết xin được lãnh các Bí Tích sau cùng!

Tôi cũng trông thấy các trẻ em ở trong Lửa Luyện Ngục. Em dâu tôi là Anne-Catherine tức là bà Winkler-Lindmayr có hai đứa con trai là Félix và Ignace. Félix chết ngày 23-3-1702. Ignace thương khóc em rất nhiều. Félix là một đứa trẻ có tính tình thật hiền dịu. Trong khi Ignace trái lại là một đứa trẻ hung hăng dữ tợn và cứng đầu nhưng lại rất thông minh. Tôi liền cầu nguyện rằng - nếu cháu không cần phải sống vì vinh quang THIÊN CHÚA - thì xin Chúa cất cháu về sớm khi cháu vẫn còn thơ ngây. Đang khoẻ mạnh bỗng vào ngày 20-5 Ignace bỗng thương nhớ em Félix và tỏ ra thật buồn bã. Cùng ngày hôm ấy Ignace lên cơn bệnh nặng và chịu đau đớn cho đến ngày 8-6. Sau đó thì bớt đau và chết vào ngày 14-6 trước khi tròn 4 tuổi.

Mấy ngày sau, tôi trông thấy cả ba cháu - Félix và một cháu khác chết trước Félix - hiện ra. Ignace đứng giữa. Ignace mặc chiếc áo cũn cùn màu xám và tỏ ra bồi hồi bứt rứt. Tôi liền cầu nguyện cho cháu. Tôi được tỏ cho biết rằng Ignace đã phạm tội và vì thế đang ở trong Lửa Luyện Ngục. Hai hôm sau thì tôi trông thấy Ignace được Thiên Thần Bản Mệnh ẵm trong tay và đưa về Trời.

Tôi trông thấy nhiều trẻ em 4 tuổi ở trong Luyện Ngục. Vì thế tôi muốn nhấn mạnh rằng, khi các trẻ em gần chết, người ta nên cho các em dọn mình xưng tội, nhắc nhở các em phải ăn năn thống hối rồi ban phép giải tội và cho các em lãnh bí tích Xức Dầu.

... "Lạy THIÊN CHÚA, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xóa tội con đã phạm. Xin rửa con sạch hết lỗi lầm, tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy. Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm. Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài. Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án, liêm chính khi xét xử.

Ngài thấy cho: lúc chào đời con đã vương lầm lỗi, đã mang tội khi mẹ mới hoài thai. Nhưng Ngài yêu thích tâm hồn chân thật, dạy con thấu triệt lẽ khôn ngoan. Xin dùng cành hương thảo rảy nước thanh tẩy con, con sẽ được tinh tuyền; xin rửa con cho sạch, con sẽ trắng hơn tuyết. Xin cho con được nghe tiếng reo mừng hoan hỷ, để xương cốt bị Ngài nghiền nát được nhả múa tưng bừng. Xin ngoảnh mặt đừng nhìn bao tội lỗi và xóa bỏ hết mọi lỗi lầm. Lạy THIÊN CHÚA, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng, đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy. Xin đừng nổi giận con không cho gần Nhan Thánh, đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài. Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ, và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con” (Thánh Vịnh 51(50) 3-14).

(“Mes relations avec les Âmes du Purgatoire”, Marie-Anne Lindmayr, Éditions Christiana, 3ème édition française, 2000, trang 39-43 / 57+68)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt